

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

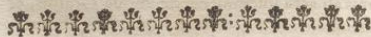
Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 5. De Suspensionis Duratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

- do: peccabit tamen conferendo beneficia, vel administrando Sacramenta. Quia hæc est actio pertinet ad iurisdictionem, seu administrationem spirituales. Toletus lib. 1. cap. 43. num. 12. Syluest. verb. *Suspensio, quaestio*. 5. Sayrus libr. 4. cap. 7. num. 6. Henriquez libr. 13. capit. 32. num. 4.
- 18 *Circa Suf-* Suspendio à *divinis Officiis* prohibet, ne Clerici possint in choro Psalmos recitare, interesse illis, divina officia ut Clerici exaudire. Quod si contra faciant interessendo scilicet illis tanquam Clerici, & ministri ex officio, irregulares fiunt. Si vero tanquam laici audiendo tantum, non delinquant. Bonacina *disputation*. 3. punct. 2. num. 16. Filiucius *tractat*. 17. num. 33.
- 19 *Circa Suf-* Suspendio à *Beneficio* simpliciter, est privatio usus iuris ad recipiendum temporale emolumentum fructuum, cuiuscumque generis, conditionis, & qualitatibus illi sunt, & quocumque nomine beneficium vocetur. Quia beneficium in latiori significatione acceptum complectitur omnia beneficia. Suarius *disputation*. 27. section. 1. Vgolin. *tab. 4. cap. 8. §. 6.* Toletus libr. 1. cap. 43. num. 7. Adnoto tamen, suspendium à beneficio non intelligi suspendium ab officio, etiam officium ei ratione beneficii competat. Quia in materia poenali extensio facienda non est. Et suspendium à beneficio posse percipere distributiones, quæ dantur iis, qui divinis officiis interfunt, modo non dentur beneficii intuitu: cuiusmodi sunt illæ, quæ dicuntur anniverfaria aut Missarum stipendia. Et suspendium à beneficio in patrati delicti poenam tradendam esse fructuum portionem ad congruam sustentationem sufficientem Superioris taxandam auctoritate, quoties suspendio ab homine per sententiam fuit lata: quando vero suspendio lata fuit à iure, nec delictum ad forum contentiosum deductum, portio fructuum potest prudentis viri arbitrio taxari. Si vero suspendio est lata pro contumacia, suspendio non est alendus beneficii fructibus. Quia suæ prave voluntati tribuitur, quæ durante, iuste ea incommoitate afficitur. Filiucius *tractat*. 17. num. 44. Sayrus libr. 4. cap. 5. num. 11. Lege c. *Pastoralis*, §. *Verum*, de appellat.

CAPVT V.

De Suspensionis Duratione.

20 *Suspensio absolute prolata durat, donec per absolutionem auferatur. Secus si tempus determinetur.*

I Suspendio feratur simpliciter, & absolute absque conditione, ac limitatione temporis, durat, donec auferatur per absolutionem. Si vero lata sit cum temporis determinatione, durat intra tempus determinationis, & eo tempore elapso cessat. Quia Censura non ligat ultra conditoris voluntatem. Unde qui suspenditur ab officio per mensem, non poterit intra mensis spatium officium exercere, incipiendo ab eodem die, seu puncto, quo lata est suspendio, quæ secum trahit executionem, & afficit in continenti. Vgolin. *tab. 4. cap.*

15. §. 3. Sayrus libr. 4. cap. 8. num. 2. Filiucius *tractat*. 17. num. 48. Suarius *disputation*. 26. section. 1. num. 17. & *disputation*. 27. section. 1. num. 23.

Porro suspendio ab officio lata simpliciter absque loci determinatione, pro omni loco valet. Quia suspendio est censura, quæ sequitur plures suspendium ubicumque addit. Et licet Prælati suspensio non possit obligare extra territorium per statutum, aut legem: tamen per præcepta particularia, quæ imponuntur personis, & immediate eas respiciunt, potest etiam easdem extra territorium obligare. Idem dixerim de suspendione simpliciter à beneficio absque loci determinatione. Suarius *disputation*. 26. section. 1. num. 11. & *disputation*. 27. section. 1. num. 17. Filiucius *tractat*. 17. num. 47. Bonacina *disputat*. 3. punct. 2. num. 7.

Si feratur in poenam poenæ potest tribus modis auferri. Primus est, per temporis lapsum, si enim lata est ad tempus determinatum, ut annum, vel mensem, &c. solo temporis lapsu cessat, nec opus est alia absolutione. Secundus, per dispensationem Superioris; si enim lata sit ad certum tempus, vel etiam in perpetuum ab eo poterit, nondum tempore elapso, tolli. Tertius per absolutionem, quando est lata simpliciter in poenam sine ulla temporis limitatione. Si vero feratur cum conditione, Donec satisfeceris, exhibita satisfactione cessat. Nauart. *summ. cap. 27. num. 161. & 163.* Suarius *disputation*. 29. section. 1. Toletus libr. 1. cap. 26. Manuel. *summ. tom. 2. cap. 69.*

CAPVT VI.

De Suspensionis Absolutione.

BSOLVTIO Suspensionis ab homine ad eum qui tulit sententiam, pertinet, vel ad successorem eius, vel ad Superiorem. A suspensione in poenam absolueri possunt priuilegiati Mendicantes ex concessione facta nostræ Societatis Patribus à Paulo III. Ex potestate verò Ordinaria, quando suspendio lata est ad certum tempus, vel in perpetuum, potest tantum auferri à Canonis auctore. Quia quando feratur in puram poenam, cum stabilitate feratur, & virtualiter auctor Canonis sibi reservat. Nec est similis ratio de excommunicatione, à qua potest absolueri inferior, nisi sit à Conditor Canonis reservata. Quia suspendio lata in poenam poenam, non auferitur per absolutionem sed per dispensationem: dispensatio autem ex sua natura reservata censetur, nisi expresse concedatur. Nauart. *summ. cap. 27. num. 162.* Compend. privileg. Mend. verb. *Absolutio*, quoad *secul. Gloss. ad cap. Cipientes*, de elect. in 6. Suarius *disputation*. 26. section. 1. num. 15. Filiucius *tractat*. 17. num. 68. Bonacina de *suspensio* punct. ult. num. 6. Toletus libr. 1. cap. 46. num. 3.

Suspensio